

УЧАСТЬ ІВАНА КРИП'ЯКЕВИЧА В РОБОТІ КОМІСІЙ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

Тамара Литвин

головний бібліотекар відділу рідкісної книги ЛННБУ ім. В. Стефаника,
канд. іст. наук

Розглянуто участь І. Крип'якевича в роботі комісій Наукового товариства імені Шевченка у Львові, зокрема етнографічної, археологічної, бібліографічної, історії штуки, музейної, правничої, старої історії, нової історії України, історично-джерелознавчої, Музею воєнно-історичних пам'яток. У 1924–1937 рр. історик редагував “Записки НТШ”, а з 1934 р. був директором історично-філософської секції. Показано співпрацю І. Крип'якевича з НТШ упродовж майже чотирьох десятиліть, аж до його ліквідації у 1940 р.

Ключові слова: Наукове товариство ім. Шевченка у Львові, І. Крип'якевич, редакторська діяльність, “Записки НТШ”, історично-філософська секція, “Хроніка НТШ”.

Історика і бібліолога Івана Крип'якевича (1886–1967) вважають одним із будівничих Наукового Товариства імені Шевченка у Львові (НТШ), яке в умовах бездержавності кінця XIX — першої половини XX ст. виконувало функції національної академії наук. Дійсний член НТШ (1911) неодноразово обирався до різних керівних органів цього товариства, з 1920 р. секретар, а з 1934 р. був директором історично-філософської секції, тривалий час, зокрема у 1924–1937 рр., редагував її “Записки”. З товариством учений був органічно пов'язаний майже чотири десятиліття аж до ліквідації його під тиском радянських органів 14 січня 1940 р. [5-7; 10; 11; 33; 36; 42; 43]. Вчений став фаховим літописцем товариства, написавши у 1938–1939 рр. узагальнюючу статтю “Історично-філософська секція НТШ під керівництвом Михайла Грушевського у 1894–1913 роках”, яка побачила світ

лише 1991 р. у відновлених “Записках Наукового товариства імені Т. Шевченка” (Т. ССХХІІ. Праці історично-філософичної секції). У ній, зокрема, подано хроніку діяльності чотирьох комісій — археографічної, етнографічної, правничої і статистичної, що були створені при історично-філософичній секції за головування Михайла Грушевського [25]. Він постійно рецензував і пропагував видання НТШ у західноукраїнській періодиці [17-22].

Знайомство з цією шановною інституцією відбулося ще 1902 р., коли допитливому гімназисту-щестикласнику бібліотекар Михайло Павлик позичив “без ніякої поруки” у кам’яниці на вул. Чарнецького, 26 “Записки НТШ” (Т. 47) зі статтею Івана Франка “Козак Плахта”. Під враженням цього видання І. Крип’якевич вирішив стати “істориком України” [28, с. 86]. У затишній бібліотеці товариства, вже як студент університету, І. Крип’якевич написав свої перші історичні студії про козаччину, рецензії на монографії, збірники і часописи. Лише у “Записках НТШ” (Т. 65-68) у 1905 р. з’явилося 12 публікацій, а 1906 р. (Т. 70, 72, 73, 74) ще 8 [7, с. 19-20].

За рекомендацією університетського професора Михайла Грушевського 14 червня 1905 р. студент Крип’якевич вступив до **Етнографічної комісії**, яку заснували 25 травня 1898 р. на спільному засіданні історичної та філологічної секцій. Її першими головами були Іван Франко (1898–1900), Олександр Барвінський (1900–1905), Федір Вовк (1905–1908), Іван Франко (1908–1913). Разом із І. Крип’якевичем в комісії працювали Михайло Грушевський, його амбітний учень (а згодом опонент) Степан Томашівський, Василь Доманицький, Зенон Кузеля, Михайло Зубрицький, Лука Гарматій, Володимир Левинський. Через рік комісію поповнили нові члени: Борис Грінченко, Олександр і Філарет Колесси, Михайло Пачовський, Володимир Шухевич [48, с. 11; 49, с. 25]. Члени комісії обговорювали організацію етнографічних експедицій, закупівлю експонатів до музею, підготовку “Етнографічних збірників” і “Матеріалів до українсько-руської етнології” [51, с. 13; 52, с. 13; 53, с. 14-15; 56, с. 16; 58, с. 13-14; 60, с. 23-24; 62, с. 20-22].

Ще під час навчання в університеті 25 лютого 1906 р., І. Крип’якевича разом з молодими дослідниками Іваном Джиджорою,

Василем Герасимчуком, Іваном Кревецьким, Дмитром Коренцем прийняли до **Археографічної комісії** (створена 15 січня 1896 р.), яка мала обов'язок збирання і видавання історичних “джерел і літературних пам'яток”. Тоді її очолював Михайло Грушевський, його заступником обрали Івана Франка, а секретарем — Степана Томашівського. Членами комісії були авторитетні вчені: Володимир Антонович (Київ), Дмитро Багалій (Харків), Степан Смаль-Стоцький (Чернівці), Кирило Студинський, Степан Целевич, Іван Кревецький, Станіслав Дністрянський, Олександр Колесса, Кость Левицький, Володимир Гнатюк, Іларіон Свенціцький (Львів) та ін.

1 листопада 1905 р. комісія виділила студенту Крип'якевичу кредит для архівних студій (“наукових екскурсій”) в Кракові для збору матеріалів до історії козаччини [47, с. 24; 49, с. 18; 50, с. 15]. 8 липня 1906 р. він прозвітував комісії про роботу у краківських бібліотеках (Ягеллонській і Чарторийських). У той день також заслухали інформацію Івана Франка про опис рукописів бібліотеки Василянського монастиря св. Онуфрія у Львові [51, с. 11-12]. 1 квітня 1908 р. комісія рекомендувала зібраний Крип'якевичем корпус документів “Матеріали до історії козаччини. Т. 1: Документи по рік 1631” як 8-й том “Жерел до історії України-Руси” (з'явився друком того ж року) [7, с. 21].

1910 р. комісія підтримала ”археографічну екскурсію” Івана Крип'якевича до Москви (архіви міністерств юстиції і закордонних справ, Рум'янцівський музей). Того ж року молодий дослідник працював у бібліотеках (Красінських, Замойських, Пшездзєцьких, університетській), архівах Варшави, де, як він згадує, “призбирав... багато плакатів і дрібних друків з вистав, концертів, шевченківських свят, і все те передав до бібліотеки НТШ”. Особливо радів подарованій йому збірці холмських народних пісень, яку теж передав НТШ [28, с. 100-101]. У листі з Варшави до М. Грушевського від 28 листопада 1910 р. він звітував: “Спеціально перестудював я 1640 р. і Хмельниччину і зібрав усе, що знайшлося нового, поза мою збіркою лишаться у Варшаві хіба тільки дуже другорядні джерела”. Зауважив також, що в бібліотеках “винотовував усі українця” [7, с. 377].

З Варшави І. Крип'якевич виїхав до “родинного” Холма, де відвідав Успенський собор (“заснований Данилом, але будова новіша”), а потім через Брест подався до Москви [28, с. 100-101].

З реаліями цього великого міста його поінформувала сестра Олекси Назарієва, студента-наддніпрянца, що був бібліотекарем НТШ. Там же у Товаристві слов'янської взаємності прослухав виступ члена Російської академії наук і члена НТШ Федора Корша, “українофіла і оборонця самостійності української мови”. Після архівних пошуків неодноразово ходив на вечірні вистави театрів (“часто зайцем”). З Москви привіз “цілу пачку книжок, а для мами дещо доброго чаю” [28, с. 102]. А 1911 р. на підставі архівних матеріалів молодий дослідник захистив докторат “Козаччина та Баторієві вольності” [7, с. 373].

В уже згаданій статті про діяльність історично-філософської секції І. Крип'якевич узагальнив працю інших колег з археографічної комісії: “Степан Томашівський займався епохою Хмельниччини і працював в архівах у Львові, Відні та Римі; до цього ж періоду збирав матеріали також Мирон Кордуба у Відні та інших містах; Василь Герасимчук охопив період 1657–1665 рр. і працював в архівах у Кракові, Варшаві і Петербурзі; Іван Кревецький студіював період Дорошенка у краківських архівах; В'ячеслав Липинський вивчав — головню у Кракові — період 1676–1709 рр. та історію шляхти за Хмельниччини; Микола Залізник студіював у Москві період до часів Мазепи; Іван Джиджора — період до 1720–1749 рр. в архівах Харкова і Москви; Федір Голійчук — період до часів Орлика в архівах Кракова і саксонських архівах; Філарет Коле[с]а принагідно — період до часів Орлика у стокгольмських архівах; Михайло Грушевський — різні періоди у Петербурзі. Олександр Грушевський подав план видання актів з внутрішньої історії Гетьманщини (друковані у Хроніці, ч. 36), Микола Василенко займався виданням матеріалів “Генерального слідства о маєтностях та договорів з Московщиною”, Іван Шпитковський збирав матеріали до історії Коліївщини. З цієї широкопланової публікації вийшли одначе тільки три томи, а саме: матеріали 1540–1631 рр. Івана Крип'якевича, матеріали до Хмельниччини Мирона Кордуби і “Ватиканські матеріали до Хмельниччини” Степана Томашівського, а далі також один том “Дневника” Якова Маркевича, виданий Вадимом Модзалевським. Літературні пам'ятки Комісія видавала у серії Пам'ятки українсько-руської мови і літератури, яких вийшло вісім

томів: Івана Франка “Апокрифи” (5 т.), Кирила Студинського “Пам’ятки полемічного письменства XVI–XVII в.” і Володимира Перетца “Вірші Климентія Зинов’єва” [25, с. 409].

У цій же статті Іван Крип’якевич зауважив, що Дмитро Багалій готував до друку твори Сковороди; Михайло Возняк — Касіяна Саковича, староукраїнські граматики; Володимир Гнатюк — збірку текстів Страстей Христових. Василь Доманицький та Іван Шпитковський звернули увагу на історичні образи у львівському музеї Любомирських і в міському музеї у Відні. Михайло Грушевський готував збірник передмов до стародруків XVI–XVIII ст., а Олександр Колесса — драматичні твори XVII–XVIII ст. і праці Миколи Устияновича. Василь Матвій упорядковував архівні джерела про життя Петра Дорошенка у Вятці, Михайло Павлик готував до друку акти політичних процесів, Кирило Студинський — філософські твори Стефана і Лаврентія Зизаніїв, рукописи Смотрицького, староукраїнські граматики, Степан Томашівський — працю Лучка “Historia Karpatho-Ruthenorum”, Іван Франко — “Патерик” (1649) Йосифа Тризни, твори словенського єпископа Климентія, розпочав опис бібліотеки Василіанського чину у Львові, звернув увагу на археографічні й археологічні церковні знахідки у Волинянах неподалік Городка. Олег Целевич упорядковував збірник матеріалів з історії церкви в Галичині [25, с. 409]. Члени комісії планували також видання актів Ставропігії й документи “до церковної унії”. Іван Крип’якевич виділив також виступ 4 липня 1909 р. Степана Томашівського, який присвячувався “методу видавання археографічних матеріалів — поділ на категорії, хронологію, правопис, оригінали, копії, документи в цілості і ексцепти” [25, с. 409].

Іван Крип’якевич цінував бібліографічну роботу, був пристрасним бібліофілом, мав добре упорядковану бібліотеку наукової та художньої літератури. 21 листопада 1909 р. разом із Михайлом Грушевським, Михайлом Возняком, Володимиром Дорошенком та іншими він став співзасновником **Бібліографічної комісії** товариства (1934 р. перейменовано на **Бібліологічну**) [8; 9; 40; 41]. Тривалий час комісію очолював досвідчений бібліограф Іван Омелянович Левицький. На засіданнях комісії за участю Івана Франка, Івана Калиновича, Володимира Дорошенка,

Василя Щурата, Степана Томашівського, Олекси Назарієва, Богдана Барвінського, Івана Кревецького, Володимира Левинського, Івана Раковського, Мирони Кордуби неодноразово обговорювався стан української та українознавчої бібліографії, особливо на тлі розвитку бібліографії в інших народів [37; 57, с. 28; 73]. Як член комісії Іван Крип'якевич досліджував історію друкарства у середньовічному Львові та інших західноукраїнських містах [13; 14; 23; 27]. Зокрема, у 1935–1937 рр. він виголосив наступні реферати: “З історії української рукописної книги у Львові до пол. XVI ст.”, “З львівських бібліотек XVIII в.”, “Каталог бібліотеки львівської Ставропігії 1619 р.”, “Український екслібрис XVIII в.” Вчений підтримав рішення комісії про спільне видання з Українським товариством бібліофілів у Львові з 1937 р. журналу “Українська книга” [1; 2; 4; 5; 9; 35; 36; 38; 39], У цьому довгоочікуваному часописі в 1937–1938 рр. він опублікував сім книгознавчих і бібліотекознавчих розвідок, а серед них: “З історії книги у Львові. Рукописна книга до половини XVI ст.”, “До історії львівського книгарства в XVII ст.”, “Невідомий київський друк 1640 р.” [12; 15; 16; 26; 29; 32; 36].

Зауважимо й дискусію, що виникла серед львівських бібліофілів наприкінці 1936 р. у зв'язку з пропозицією Союзу польських бібліотекарів взяти участь в упорядкуванні всеслов'янської бібліографії. Але до співпраці з НТШ не дійшло, оскільки українські вчені запропонували проводити бібліографування “на основі національного принципу”, тобто українські друки мали бути виділені. Не погодилися поляки включити українського представника до редакційного комітету цього проекту [39; 73].

Загалом у другій половині 30-х років Бібліологічна комісія об'єднувала понад 60 бібліографів із різних країн, але засідання у Львові регулярно відвідувало близько десяти осіб.

Крім Бібліографічної, вчений ще й працював у **Бібліотечній комісії** — адміністративній структурі товариства. У 1918–1920 рр. до неї також входили Богдан Барвінський, Володимир Гнатюк, Степан Рудницький [63, с. 46; 64, с. 40]. Енергійні члени комісії опікувалися комплектуванням книг, а також часописами з Берліна (1921–1922 рр., 6 назв), Білгорода (1), Вадовиць (1), Варшави (17), Відня (14), Вільно (10), Вінніпега (2), Гіївки (Харківщина; 1), Джерсі Сіті (1), Женеві (1), Жовкви (2), Каліша (9),

Кам'янця (1), Катеринослава (1), Києва (5), Коломиї (4), Кременця (2), Ланцута (2), Луки (1), Луцька (5), Львова (46), Лондона (1), Мек-Кіспорта (1), Нью-Йорка (5), Олександрова Куявського (7), Парижа (1), Перемишля (1), Подєбрадів (1), Праги (8), Прундентополіса (1), Рівного (1), Станиславова (4), Стшалкова (4), Тарнова (4), Трентона (1), Ужгорода (15), Харкова (7), Холма (1), Ченстохови (3), Чернівців (4), Щепйорно (6). Всього до бібліотеки надходило 200 часописів (куплених, дарованих або передплачених) [65, с. 85-87]. Історик у різні роки передав, за нашими підрахунками, бібліотеці НТШ майже тисячу різних видань. Цій бібліотеці також подаровано 796 книг із збірні батька-богослова і письменника отця Петра Крип'якевича (помер 24 січня 1914 р.). До благодійної справи історик залучив також брата Лева [49, с. 27; 54, с. 13; 55, с. 22; 56, с. 28; 58, с. 21; 59, с. 14; 60, с. 28; 64, с. 97; 65, с. 74; 67, с. 15-16; 68, с. 37; 69, с. 80, 84; 70, с. 89]. Частина цих книг, зокрема з автографами, знаходяться у різних відділах Львівської національної наукової бібліотеки України ім. В. Стефаника (рідкісної книги, україніки, загальне книгозховище). Частину книг батька в радянський період передали до Львівського музею релігії і атеїзму (нині Львівський музей релігії).

У 1918–1925 рр. Іван Крип'якевич працював у **Комісії історії штуки**, яку очолив Василь Щурат, “в той час свіжа і енергійна людина” [28, с. 112]. Спершу І. Крип'якевич обирався навіть заступником секретаря комісії [63, с. 45]. Разом із митцем Іваном Трушем, археологом Ярославом Пастернаком, фольклористом Олександром Колесою, мистецтвознавцями Володимиром Січинським і Миколою Голубцем він обговорював проблеми розвитку національного мистецтва в умовах бездержавності. У другій половині 20-х рр. у назві комісії слово “штука” замінено на “мистецтво” [64, с. 39; 65, с. 48; 66, с. 67; 67, с. 82]. Результатом праці І. Крип'якевича у цій галузі стала фундаментальна книга “Історія української культури” (Львів, 1937) [28, с. 56]. Вчений мав непогану колекцію живопису, графіки, світлин, товаришував із багатьма малярами, книжковими графіками, фотографами.

Іван Крип'якевич був серед ініціаторів створення на початку 1920 р. **Музейної комісії**, яка заопікувалася підготовкою експозиції Українського національного музею Наукового Товариства ім. Шевченка. Оновлена експозиція урочисто відкрита 30 жовтня

1920 р. Музейну комісію очолював талановитий маляр і фотограф Іван Труш, а Іван Крип'якевич був управителем історичного відділу. Цьому музею Іван Крип'якевич подарував 330 екслібрисів із власної колекції і 195 писанок, які допомогли йому зібрати львівські гімназисти. Писанки були з різних регіонів Галичини, при кожній була картка, на якій вказано місцевість. На основі дару Крип'якевича створено музейний відділ екслібрисів [59, с. 21; 64, с. 5, 9; 69, с. 97].

В доробку Івана Крип'якевича є чимало праць з історії українського війська, насамперед княжої та козацької доби. Серед них виділимо фундаментальну “Історію українського війська” (Львів, 1936), яка декілька разів перевидавалася [7, с. 55, 70]. Вчений був також знайомий з багатьма стрільцями та старшинами легіону Українських Січових Стрільців (1914–1918) і Галицької Армії (1918–1920). У роки Першої світової війни він допомагав стрілецтву легіону поширювати українські букварі й читанки, історичні та духовні книжки на Волині (Володимир, Луцьк, Ковель), де відроджувалося українське шкільництво. Тому цілком логічно, що Іван Крип'якевич очолив **Комісію Музею воєнно-історичних пам'яток**, його заступником обрали старшину Галицької Армії, правника Осипа Навроцького, а членами — інженера Юрія Крохмалюка, лікаря Володимира Щуровського і активіста “Пласту” Романа Мармаша [70, с. 51]. Комісія організувала збір архівних документів і речових матеріалів (світлин, поштівок, одностроїв та ін.) з літопису Українських визвольних змагань першої чверті ХХ ст.

29 травня 1937 року цей музей урочисто відкрили в шестикімнатному помешканні на вулиці Потоцького, № 48 (тепер вул. Генерала Чупринки). Співорганізаторами музею, крім НТШ, стали комбатантські товариства “Молода громада” і “Українське товариство допомоги інвалідам” (створені 1922 р.), яке безкоштовно надало приміщення. Завдяки організаційній діяльності комісії зібрано більше 2 тис. різних експонатів. Жертводавцями музею стали десятки галицьких українців, зокрема видавець Іван Тиктор, історики Іван Крип'якевич, Омелян Пріцак та Іван Карпинець, мистецтвознавець Михайло Драган, засновник “Січі” адвокат Кирило Трильовський, старшина Армії УНР бібліограф Іван Шендрик та ін. Видавництва “Червона Калина” і “Українська преса” передали

музею власні друки — монографії, альманахи, збірники та ін. [70, с. 95, 100].

У 20-ті роки І. Крип'якевич засідав також у **Правничій комісії**, яка була створена 8 лютого 1899 р. Першими її головами були Тит Ревакович, Станіслав Дністрянський, Володимир Вергановський. У цій комісії, крім відомих правників Станіслава Дністрянського, Володимира Целевича і Володимира Старосольського, філософа і психолога Степана Балея, працювали добре знані йому історики Мирон Кордуба, Микола Чубатий, галицькі громадсько-політичні діячі Михайло Галушчинський, Олександр Тисовський та ін. Члени комісії обговорювали проблеми української правничої термінології, а також історію держави і права України і зарубіжжя [65, с. 48; 66, с. 67; 67, с. 83]. З 1900 р. органом комісії був “Часопись правнича і економічна”. І. Крип'якевич схвалив ініціативу правничої комісії, яка ще 1906 р. організувала “статистичну анкету про національні, промислові і аграрні відносини Східної Галичини” [25, с. 410].

Як директор історично-філософичної секції вчений цікавився і брав участь у різних її комісіях. Власне у 1935 р. наукову працю секції перенесено до новостворених комісій — **Комісії старої історії** під головуванням Івана Крип'якевича (заступник Йосиф Пеленський, секретар Ярослав Пастернак), **Музикологічної** під керівництвом Станіслава Людкевича та **Історично-джерелознавчої** на чолі з Омеляном Терлецьким. Комісія старої історії обговорила реферати Олександра Цинкаловського про археологічні дослідження на Волині, Ярослава Пастернака — про розкопки княжого Галича, карту галицьких городищ і замчищ (549 позицій), Теофіля Коструби — про князів Романа Мстиславовича та Юрія Львовича, а також Івана Крип'якевича — про знахідки нових матеріалів до історії Галицько-Володимирської держави XIV ст. (15 листопада 1935 р.), карту Галичини за Ростиславичів (8 квітня 1936 р.), Перемишльке князівство (2 лютого 1937 р.), нелокалізовані літописні топографічні назви (9 листопада 1937 р.). Він також розповів колегам про з'їзд Перемишльської землі в Перемишлі 1937 р. [69, с. 52].

У **Комісії нової історії України** спершу (з 1932 р. — І. Крип'якевич, а згодом Іван Витанович) Іван Крип'якевич виконував

функції заступника голови, а молодий і дуже енергійний історик Микола Андрусак — секретаря. 5 лютого 1937 р. вчений познайомив колег із планом створення Інституту Українознавства при НТШ, а також видання нового українознавчого журналу. На засіданнях комісії неодноразово обговорювались історіографічні та бібліографічні проблеми (дослідження Галицько-Волинської держави, історичні студії на радянській Україні, бібліографії Української революції 1917–1921 рр., легіону Українських Січових Стрільців). На цій комісії 5 листопада 1921 р. вчений виступив з повідомленням про етнографічні межі Галичини і Холмщини [68, с. 82; 69, с. 53]. Хроніку і творчу атмосферу дискусій багатьох засідань комісії відтворив у своїх щоденникових записах письменник і громадський діяч Осип Назарук, з яким Крип'якевич товаришував зі студентських часів [7, с. 306-329].

Практично щомісяця у другій половині 30-х років засідала **Історично-джерелознавча комісія**. Її головою був Омелян Терлецький, заступником — Микола Андрусак, секретарем — Олександр Домбровський. Разом із Теофілом Кострубою, Омеляном Прицаком та іншими І. Крип'якевич обговорював проблеми пошуку джерел та історіографії княжого і козацького періодів, поділ історії України на доби, дослідження генези Берестейської церковної унії та життєдіяльності гетьмана Івана Мазепи, підготовку навчальних підручників, видання різних літописів. На цій комісії І. Крип'якевич виголосив реферат “Початки козаччини”. Члени комісії готували підручну бібліографію історії України, яка в 1937 р. налічувала понад 3 тис. карток [69, с. 54; 70, с. 49].

До речі, члени різних комісій неодноразово збиралися на спільних засіданнях секцій, зокрема присвяченій 100-літтю смерті Гете (12 червня 1932 р.), відкриттю пам'ятника І. Франку (27 травня 1933 р.), 120-літтю уродин Т. Шевченка (6 травня 1934 р.), пам'яті М. Грушевського (8 грудня 1934 р.) [68, с. 81], якого І. Крип'якевич вважав “творцем Товариства”, ініціатором творення “великої бібліотеки НТШ і музею” [28, с. 108].

Як бачимо, Іван Крип'якевич був не лише талановитим науковцем-істориком, книгознавцем, бібліотекознавцем, археографом, але й добрим організатором науки, популяризатором наукових знань, бібліофілом [5; 6; 72]. Його творчий доробок, зокрема й

десятки публікацій у виданнях НТШ, не втратили й нині наукової цінності [30]. На часі й упорядкування і ґрунтовне вивчення неопублікованої спадщини вченого (статей, картотек та ін.), яка зберігається у відділі рукописів Львівської національної наукової бібліотеки України ім. В. Стефаника. Вартувало би продовжити видання збірника “Іван Крип’якевич у родинній традиції, науці, суспільстві” [7].

1. *Антоник О. В.* Часопис “Українська книга” (1937–1943) як книгознавче та бібліографічне джерело / *О. В. Антоник* // Теоретичні та організаційні проблеми формування репертуару української книги та періодики : доп. та повідомл. Міжнар. наук. конф., 25-26 серпня 1995 р. / НАН України, ЛНБ ім. В. Стефаника. — Львів, 1996. — С. 159-167.
2. *Арутюнова С.* Бібліографія в житті та творчості українського вченого І. Крип’якевича / *С. Арутюнова* // Вісник Книжкової палати. — 1999. — № 9. — С. 33-34.
3. Архів Івана Крип’якевича. Інвентарний опис / [упор. *Я. Федорук*; наук. ред. *І. Бутич, Я. Дашкевич, О. Купчинський*]. — Київ ; Львів : НТШ, 2005 — XXX. — 252 с.
4. *Винар Л.* Іван Крип’якевич як бібліограф / *Л. Винар* // Іван Крип’якевич у родинній традиції, науці, суспільстві / [відп. ред. *Я. Ісаєвич*; упоряд. *Ф. Стеблій*]; Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 890-895.
5. *Геращенко М.* Український вчений І. Крип’якевич та бібліографія / *М. Геращенко, В. Лутовінова* // Бібліотечна планета. — 1999. — № 2. — С. 19-21.
6. *Дашкевич Я.* Іван Крип’якевич — історик України / *Я. Дашкевич* // Крип’якевич І. Історія України / [відп. ред. *Ф. Шевченко, Б. Якимович*]. — Львів : Світ, 1990. — С. 5-21.
7. Іван Крип’якевич у родинній традиції, науці, суспільстві / [відп. ред. *Я. Ісаєвич*; упоряд. *Ф. Стеблій*]; Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України. — Львів 2001. — 960 с.
8. *Гльницька Л.* Україніка НТШ як джерело національної бібліографії / *Л. Гльницька* // Бібліотека Наукового товариства ім. Шевченка: книги і люди. — Львів : НТШ, 1996. — С. 67-77.
9. *Гльницька Л.* Українознавча бібліографія в Науковому товаристві ім. Т. Шевченка у Львові (1885–1939). Друковані й архівні матеріали / *Л. Гльницька* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 1994. — Вип. 4. — С. 165-178.

10. *Ісаєвич Я.* Видатний історик Львова / *Я. Ісаєвич // Крип'якевич І.* Історичні проходи по Львові. — Львів : Каменяр, 1991. — С. 5-9.
11. *Ісаєвич Я.* Іван Крип'якевич — історик і організатор наукового життя / *Я. Ісаєвич // Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві /* [відп. ред. *Я. Ісаєвич*; упоряд. *Ф. Стеблій*]; Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 7-15.
12. *Крип'якевич І.* До історії львівського книгарства в XVII ст. / *І. Крип'якевич // Українська книга.* — 1938. — № 2. — С. 42.
13. *Крип'якевич І.* До історії львівської гравюри в XVII в. / *І. Крип'якевич // Бібліологічні вісті.* — 1927. — Ч. 1. — С. 80-83.
14. *Крип'якевич І.* Екслібрис на Україні в XVII–XVIII вв. / *І. Крип'якевич // Стара Україна.* — 1925. — Ч. 1-2. — С. 17-18.
15. *Крип'якевич І.* З історії книги у Львові. Рукописна книга до половини XVI ст. / *І. Крип'якевич // Українська книга.* — 1937. — № 1. — С. 6-8.
16. *Крип'якевич І.* З львівських бібліотек XVII ст. / *І. Крип'якевич // Українська книга.* — 1937. — № 3. — С. 85-87.
17. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 107, 1912, кн. 1 / *І. Крип'якевич // Літературно-науковий вісник.* — Львів, 1912. — Т. 58. — Кн. 6. — С. 580-581.
18. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 108, 1912, кн. 1 / *І. Крип'якевич // Діло.* — 1912. — 27 вересня.
19. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 105, 1912, кн. 1 / *І. Крип'якевич // Літературно-науковий вісник.* — Львів, 1911. — Т. 105. — Кн. 5. — С. 387-388.
20. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 108, 1912, кн. 1 / *І. Крип'якевич // Літературно-науковий вісник.* — Львів, 1912. — Т. 59. — Кн. 9. — С. 387-388.
21. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 109, 1912, кн. 3 / *І. Крип'якевич // Діло.* — 1912. — 1 жовтня.
22. *Крип'якевич І.* Записки Наукового товариства ім. Шевченка, т. 110, 1912, кн. 4 / *І. Крип'якевич // Діло.* — 1912. — 10 грудня.
23. *Крип'якевич І.* Іван Федорович — перший український друкар / *І. Крип'якевич // Свобода.* — 1918. — 15 червня.
24. *Крип'якевич І.* Історичні видання Української Академії наук у Києві 1911–1927 рр. / *І. Крип'якевич // Записки НТШ.* — Львів, 1928. — Т. СІХ. — С. 223-235.
25. *Крип'якевич І.* Історично-філософична секція НТШ під керівництвом Михайла Грушевського у 1894–1913 роках / *Іван Крип'якевич // Записки НТШ.* — Львів, 1991. — Т. ССХХІІ. — С. 392-411.

26. Крип'якевич І. Каталог бібліотеки львівської Ставропігії з 1619 р. / І. Крип'якевич // Українська книга. — 1937. — № 7-8. — С. 157-166.
27. Крип'якевич І. Найдавніші папірні на Україні / І. Крип'якевич // Бібліологічні вісті. — 1926. — Ч. 1. — С. 64-65.
28. Крип'якевич І. Спогади (Автобіографія) / І. Крип'якевич // Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві / [відп. ред. Я. Ісаєвич; упоряд. Ф. Стеблій]; Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 77-140.
29. Крип'якевич І. Невідомий київський друк 1640 р. / І. Крип'якевич // Українська книга. — 1938. — № 8-10. — С. 129-130.
30. Крип'якевич І. Нові праці з історії Гетьманщини XVII–XVIII вв. Публікації 1924–1926 рр. / І. Крип'якевич // ЗНТШ. — Львів, 1926. — Т. 144-145. — С. 259-271.
31. Крип'якевич І. Причинки до словника українських граверів / І. Крип'якевич // Бібліологічні вісті. — 1926. — № 4. — С. 22-25.
32. Крип'якевич І. Український екслібрис XVIII в. (каталог) / І. Крип'якевич // Українська книга. — 1937. — № 4-5. — С. 110-111.
33. Купчинський О. Іван Крип'якевич — дослідник спеціальних (допоміжних) історичних дисциплін / О. Купчинський // Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві / [відп. ред. Я. Ісаєвич; упоряд. Ф. Стеблій]; Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 945-948.
34. Листи Юрія Меженка до львів'ян (1923–1969) / [упорядкув., передмова, прим. М. А. Вальо]. — Львів, 2002. — 324 с.
35. Литвин Т. “Украинское общество библиофилов” во Львове (1929–1939): научно-издательская деятельность и международные связи / Т. Литвин // Альманах библиофила. — Москва, 2005. — Вып. 29. — С. 115-130.
36. Литвин Т. Книгознавчі зацікавлення Івана Крип'якевича / Т. Литвин // Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві / [відп. ред. Я. Ісаєвич; упоряд. Ф. Стеблій]; Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 920-924.
37. Литвин Т. Особиста бібліотека вченого як пам'ятка культури та історичний архів епохи: приклад Івана Крип'якевича / Т. Литвин // Бібліотечний вісник. — 2006. — № 2. — С. 30-35.
38. Литвин Т. Суспільно-культурна і фахова діяльність Українського товариства бібліофілів у Львові (за матеріалами журналу “Українська книга” 1937–1939 рр.) / Тамара Литвин // Українська періодика: історія і сучасність : доп. та повідомл. восьмої Всеукр. наук.-теорет. конф., Львів, 24-26 жовт. 2003 р. / НАН України, ЛНБ ім. В. Стефаника, НДЦ періодики / [за ред. М. Романюка]. — Львів, 2003. — С. 408-416.

39. *Литвин Т.* Українське товариство бібліофілів у Львові 1929–1939 рр.: пошук діалогу з польськими бібліофілами / *Т. Литвин* // *Warszawskie zeszyty Ukrainoznawcze 19-20 / Katedra Ukrainistyki Uniwersytetu Warszawskiego* / [pod. red. *S. Kozaka*]. — Warszawa, 2005. — S. 295-307.
40. *Піх О.* Бібліографічна комісія Наукового товариства ім. Шевченка у Львові: генеза, діяльність, публікації / *О. Піх* // *Історичні та культурологічні студії / Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України*, [відп. ред. *Я. Ісаєвич*]. — Львів, 2004. — Вип. 4. — С. 105-122.
41. *Рибчинська Н.* Видавнича діяльність Бібліографічної комісії НТШ у галузі ретроспективної українознавчої бібліографії (1909–1939) / *Наталія Рибчинська* // *Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника* : [зб. наук. пр.] / [відп. ред. *М. Романюк*]. — Львів, 2004. — Вип. 12. — С. 141-164.
42. *Романів О.* Іван Крип'якевич і Наукове товариство ім. Шевченка / *О. Романів* // *Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві* / [відп. ред. *Я. Ісаєвич*; упоряд. *Ф. Стеблій*]; Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. — Львів, 2001. — С. 931-934.
43. *Рубльов О.* Іван Петрович: До історії співпраці Івана Крип'якевича з установами ВУАН / *О. Рубльов* // *Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві* / НАН України, Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича. — Львів, 2001. — С. 748-764.
44. Українська книга. Вип. 4 : У століття Шевченкового “Кобзаря” 1840–1940. — Львів ; Краків, 1942. — 196 с.
45. Українська книга. Вип. 5: У 450-ліття українського друкарства в Кракові. — Краків ; Львів, 1943. — 213 с.
46. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1905. — Вип. I, ч. 25. — 50 с.
47. Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1905. — Вип. II, ч. 22. — 35 с.
48. Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1905. — Вип. II, ч. 23. — 18 с.
49. Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1905. — Вип. IV, ч. 24. — 35 с.
50. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1906. — Вип. II, ч. 26. — 25 с.
51. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1906. — Вип. III, ч. 27. — 24 с.
52. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1906. — Вип. IV, ч. 28. — 22 с.

53. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1908. — Вип. II, ч. 34. — 24 с.
54. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1910. — Вип. III, ч. 43. — 35 с.
55. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1911. — Вип. II, ч. 46. — 34 с.
56. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1912. — Вип. IV, ч. 52. — 49 с.
57. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1913. — Вип. I, ч. 53. — 72 с.
58. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1913. — Вип. II, ч. 54. — 36 с.
59. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1913. — Вип. II, ч. 55. — 31 с.
60. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1913. — Вип. IV, ч. 56. — 35 с.
61. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1914. — Вип. I, ч. 57. — 63 с.
62. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1914. — Вип. II-III, ч. 58-59. — 55 с.
63. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1918. — Вип. I-III, ч. 60-62. — 163 с.
64. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1920. — Вип. I-II, ч. 63-64. — 114 с.
65. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1922. — Вип. I-II, ч. 65-66. — 113 с.
66. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1925. — Вип. I-II, ч. 67-68. — 176 с.
67. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. — 1929. — Вип. I-II, ч. 69-70. — 136 с.
68. Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові за час від 1.X.1932–31.XII.1934. — Ч. 72. — 100 с.
69. Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові за час від 1.I.1935–25.XII.1937. — Ч. 73. — 126 с.
70. Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові за час від 26.XII.1937–31.XII.1938. — Ч. 74. — 136 с.
71. *Чорній В. В.* Українське товариство бібліофілів у Львові в 30-х рр. XX ст. / *В. В. Чорній* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка : [зб. наук. пр.] / [відп. ред. *Л. Крушельницька*]. — Львів, 1996. — Вип. 5. — С. 69-75.

72. Львівська національна наукова бібліотека України ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Ф. 314. — Ум. од. збер. № 153.
73. Центральний державний історичний архів України у Львові. — Ф. 309, оп. 1, спр. 658. — Арк. 1, 11, 13-14.
-

PARTICIPATION OF IVAN KRYPIAKEVYCH IN THE WORK OF THE SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY COMMISSIONS

Tamara Lytvyn

The article describes almost 40 years of Ivan Krypiakevych's cooperation with Shevchenko Scientific Society until its liquidation in 1940. It analyzes historian's participation in the work of the Society's Commissions: Ethnographic, Archeographic, Arts History, Museum, Bibliographic, History and Sources Studies, Ancient History, Modern Ukrainian History, Law and also of Museum of Military and Historical Memorials. In 1924–1937 Ivan Krypiakevych edited Zapysky Naukovoho Tovarystva imeni Shevchenka (Memoirs of the Shevchenko Scientific Society). Beginning from 1934 he presided over History and Philosophy Section of the Society.

Keywords: *Shevchenko Scientific Society in Lviv, Ivan Krypiakevych, Editing activities, Zapysky Naukovoho Tovarystva imeni Shevchenka (Memoirs of the Shevchenko Scientific Society), History and Philosophy Section, Khronika Naukovoho Tovarystva imeni Shevchenka (Chronicle of the Shevchenko Scientific Society).*

УЧАСТИЕ ИВАНА КРИПЯКЕВИЧА В РАБОТЕ КОМИССИЙ НАУЧНОГО ТОВАРИЩЕСТВА ИМ. ШЕВЧЕНКО ВО ЛЬВОВЕ

Тамара Литвин

Рассмотрено участие И. Крипякевича в работе комиссий Научного товарищества имени Шевченко во Львове, в частности этнографической, археографической, библиографической, истории искусств, музейной, права, старой истории, новой истории Украины, историко-источниковедческой, Музея военно-исторических памятников. В 1924–1937 гг. историк редактировал “Записки НТШ”, а с 1934 г. был директором историко-философской секции. Показано сотрудничество И. Крипякевича с НТШ на протяжении почти четырёх десятилетий, до самой его ликвидации в 1940 г.

Ключевые слова: *Научное товарищество им. Шевченко во Львове, И. Крипякевич, редакторская деятельность, “Записки НТШ”, историко-философская секция, “Хроника НТШ”.*